

følgning på denne plan afgav by- og boligministeren i oktober 1998 en redegørelse om handicappedes adgang til de fysiske omgivelser. Redegørelsen og handlingsplanen indeholder en række initiativer til sikring af tilgængelighed for alle. Handlingsplanen er baseret på sektoransvarlighedsprincippet.

Initiativerne i handlingsplanen bygger på betænkning nr. 1336 »Tilgængelighed for alle - handlingsplan for handicappedes adgang til de fysiske omgivelser«, som er resultatet af et tværministerielt udvalgsarbejde ledet af By- og Boligministeriet. I udvalgsarbejdet deltog en række ministerier, heriblandt Sundhedsministeriet. Hvert ministerium fremlagde i den forbindelse initiativer til forbedring af handicaptilgængeligheden inden for sektorumrådet (sektoransvarlighed).

Det fremgår af handlingsplanen, at regeringen i første omgang lægger vægten på, at gældende regler overholdes i forbindelse med nybyggeri og anlæg. Der findes på nuværende tidspunkt ikke regler om, at sygesikringsklinikker ved ejerskifte skal leve op til handicapadgangskravene.

Det fremgår af såvel betænkning som redegørelse, at ét af Sundhedsministeriets initiativer til forbedring af adgangsforholdene har været at henstille til Sygesikringens Forhandlingsudvalg, at der i forbindelse med ændringer i overenskomsterne udarbejdes regler, der ved flytninger og nynedsættelser sikrer handicapegnede adgangsforhold og handicapagnet indretning af sygesikringsklinikker.

Jeg kan således oplyse, at der for så vidt angår fysioterapiklinikker er indarbejdet en anmærkning om handicapvenlige adgangsforhold i overenskomsten mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Danske Fysioterapeuter. Det fremgår heraf, at parterne er enige om, at det er vigtigt, at klinikkerne har handicapvenlige adgangsforhold. Oplysninger om adgangsforholdene bør være tilgængelige for patienterne og bør foreligge i en form, der gør det muligt for den handicappede at relatere oplysninger om adgangsforholdene til sine bevægelsesproblemer.

Jeg ser på baggrund af ovenstående ikke nogen modsætning mellem regeringens handicappolitiske plan på det korte sigt, og det forhold, at nogle af de godkendte fysioterapiklinikker ikke lever op til adgangs-kravene for handicappede.

Det afgørende i den forbindelse er naturligvis, at der i hvert amt findes et passende antal klinikker, hvor adgangsforholdene er i orden, således at handicappede har et reelt valg mellem klinikkerne.

Spm. nr. S 1703

Til erhvervsministeren (12/4 99) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren i lyset af EF-Domstolens afgørelse i sag C.212/97 (Centrossagen) oplyse, om regeringen over for de øvrige EU-lande vil stille forslag om at ændre på EU's retsregler, så det sikres, at det ikke er muligt at omgå de danske regler om registrering af aktie- og anpartsselskaber?«

Svar (22/4 99)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Indledningsvis kan jeg oplyse, at der inden for selskabsretten på en lang række områder, særligt for så vidt angår aktieselskaber, er sket en harmonisering af retsreglerne i EU. EF-domstolens afgørelse i Centros-sagen viser dog, at forskelle i kapitalkravene til aktie- og anpartsselskaber kan gøre det attraktivt at stifte et selskab i den medlemsstat, hvis selskabsretlige regler forekommer at være de mindst byrdefulde og derefter oprette filialer i andre medlemsstater.

I den sammenhæng vil det naturligt indgå i overvejelserne, om den danske regering skal tage initiativ til at få bragt spørgsmålet om harmonisering af kapitalkravene til aktie- og anpartsselskaber i EU op til drøftelse blandt medlemsstaterne. Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1598 overvejer Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for tiden, hvilke selskabsretlige tiltag der kan foretages med henblik på at imødegå de misbrugsmuligheder, der er en konsekvens af EF-domstolens afgørelse.

Med hensyn til en harmonisering af kapitalkravene har dette hidtil vist sig vanskeligt at få gennemført, da visse lande har været endog meget afvisende heroverfor. Jeg skal derfor ikke lægge skjul på, at en sådan harmonisering kan have lange udsigter.